

[Jesper Simonsen.]

jeg skal paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget uændret til Vedtagelse.

Nørskov: Et Mindretal, Venstre og Konservative, stiller enkelte Ændringsforslag, hvorved Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori Landstinget vedtog det den 8. Marts i Fjor. Vi har den Opfattelse, at den Udvidelse af Kontrollbestemmelserne, som den højtærede Justitsminister har foreslaaet, er upaakrævet og vil fordyre Administrationen. Ændringsforslag Nr. 1 til § 4 gaar for det første ud paa at undtage de kommunale Myndigheder fra Lovens Forbuds- og Tilsynsbestemmelser, da vi finder det ganske unødvendigt, at Kommunerne, hver Gang de skal bruge en Smule Sprængstof ved Vejanlæg, skal søge Tilladelse til at erhverve dette, hvilket kun kan besværliggøre og fordyre Administrationen. Og dernæst foreslaas frivillige Korps undtaget fra Forbudet, idet Forsvarsministeren jo har en Overenskomst med disse Korps, hvoraf det fremgaar, at Ministeren i Fredstid har et vidtgaende Tilsyn med disse Korps' Organisation og Arbejdsmaade, medens de i Krigstid ligefrem indgaar som en Bestanddel af Rigets Forsvar — der er derfor efter vor Mening tilstrækkelig Kontrol med de frivillige Korps. Endvidere gaar Ændringsforslaget ud paa at undtage fra Forbudet de under Overbestyrelsen for De danske Skytte- og Gymnastikforeninger eller Dansk Idrætsforbund staaende Skytteforeninger, medmindre Justitsministeren under særlige Forhold finder Anledning til at træffe anden Beslutning. Det er jo store og til Dels ligefrem landsomfattende Foreninger, hvis Formaal ligger klart for alle, og som aldrig har misbrugt den Tillid, der hidtil er vist dem, og vi finder derfor ingen Grund til at ændre det bestaaende Forhold. Skulde der endelig blive noget mistænkeligt, har den ærede Minister jo Ret til at skride ind. — Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at § 7 udgaar, idet vi finder, at det i denne Paragraf omhandlede Forbud allerede er hjemlet i Lovene af 6. August og 29. Oktober 1914. — Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at § 8 udgaar. Allerede nu offentliggøres statistiske Oversigter over Ind- og Udførsel af Vaaben, og det vil efter vor Mening være tilstrækkeligt i Øjeblikket. Skal der finde yderligere Offentliggørelse Sted, maa det vente, indtil Ratifikationen af Konventionen angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel er traadt i

Kraft. — Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at § 10 udgaar. Vi er i og for sig ikke saa uenige med den højtærede Minister om det Forhold, der omhandles i denne Paragraf, men vi mener, at dette Spørgsmaal ikke hører hjemme i denne Lov, men rettest bør afgøres ved den kommende Revision af Tjenestemandsløven. — Ændringsforslag Nr. 5 omhandler Lovforslagets Titel, som vi foreslaar ændret i Overensstemmelse med vore Ændringsforslag.

Jeg skal paa Mindretallets Vegne anbefale at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

Ole Bjørn Kraft: De Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Nørskov lige nu har omtalt, er stillet af Venstre og Konservative i Fællesskab. De giver Udtryk for de Synspunkter, vi har gjort gældende under den hidtidige Debat her i Tinget om denne Sag, og er i Overensstemmelse med den Stilling, som mit Parti har indtaget i Landstinget. Jeg skal anbefale mine Partifæller at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Overfor de af Mindretallets Ordførere, det ærede Medlem Hr. Nørskov, nu gjorte Bemærkninger til Ændringsforslagene skal jeg tillade mig at anføre, at jeg ikke skønner, der er nogen som helst rimelig Grund til, naar man indfører en Lovordning paa dette Omraade, da at gøre Undtagelse for en Del Foreningers Vedkommende. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man ikke kan anføre — og det skal heller ikke blive anført her —, at nogen af disse Foreninger, der hidtil har haft en Særstilling, eller andre, som har benyttet den almindelige Frihed, der nu hersker paa dette Omraade, skulde have misbrugt denne Frihed; men jeg ser ikke, at der kan fremføres rimelige Grunde for, at man saaledes gør Undtagelse fra en Lovgivning for nogle i Øjeblikket bestaaende Foreninger, selv om de ikke har misbrugt den Frihed, de hidtil har haft. Der er jo ingen, der vil beskære disse Foreninger Adgangen til at virke for lovlige Formaal, og hvorfor skulde man saa holde dem udenfor den almindelige Lovgivning, der nu indføres paa dette Omraade? Naar der henvises til, at der ingen Risiko er forbundet med at lade dem have denne Frihed, thi Ministeriet, eller rettere sagt to Ministre, nemlig henholdsvis Forsvarsministeren og Justitsministeren, vil i paakommende Tilfælde kunne gribe ind overfor de paagældende Foreninger, selv om man affatter Lov-